

اعتقادی بنیاد و بگزارید هر قدر بر اعتقاد دلگسترید و کج الله ایچن یعنی بنیاد
کامدانی که درین خرقه چه نادر و بیستم تا بیستم سن که بخرند ده نه نادر و بیستم
در ویش اوله علی اکبری سن مراد هر بیس عید طمن ار **قطعه** هر که با
پایست پیستی پارت دآن و بیک فرادنگار و زنده ای که در دنیا دست چسبست
خست از درون خانه چه کار ستم خنیا رین ای نادر یا نخوان ای باب
خزینا شوی باکی فتنه اوقی که در دنیا جان سینه بزرگ جان آید بیستم که اول
یار سیاه مزگانند هم قانطری اوزنه شین لودوی مراد مرشد نه حالی میاید
فضل اشعی و سبیل سی ایله دانت از آنجه خون دل من و در هم چین بن
دل در شجاعت و ای صا قی که از آن ندرست چون بخراشید زهر اتم
سکا ایر شوی که هم جرات طریقه سن مراد بر شین دل اوله لکری و بلیط خاطر
ایده نصیب و سدیدر **س** تا توانی در دوان کش خراش خاندن آه خا
باشد سکا که در بزم آرزوی خیر کاندن تا کش من اگر رندم و اگر شیم هم کعبه ایله
نه ایتم وار حافظ از خود و خارق و ستم خویشم کند و از آنک حافظ ام کند
و فیک عارفی ام مراد کنگ نیک و بدنه مقدر اولوب کند و حاله شغول اوله قن
یا نادر **وله الصا** که زین منزل عزت بسوی خانه روم که بو عزت ستم
مذن خانه جا بنده خراج کیدم که از آنجا که روم عاقل و فرزانه روم کردان
که کیدم عاقل و فرزانه کیدم زین ستم که سلامت بوطن بازر ستم بیوان
اگر سلامت ایلم که در طنه ای رسم نذر کردم هم از راه عاقله روم اندر ایلم
هم بولون بیخ خانیم وار مین خانقا به کیدم نتم که جیب اگر یک عاقلی ایلی که
سزدان کلک کن سجد و ادب نماز اولی و ادب ایلی ابوصاحبت ایلی ایلی
صکون کند و یک شریف و لطیف مناسه کیدم ایلی تا بگویم که چه شتم شرا زین

خوندار و صد شوی

ایچم نوری

روزانه عارف

سیر

سیر و سلوک تا دیم که بو سیر و سلوک دن مکر نه کشف اولدی بیز در سلوک
یا بیز خط و بیانه روم یعنی نه بیست و هفت و بیست و هفت ایلم کیدم مراد و با خرسین حال
اولن کشف و حالی میان ایچن خانقا به کیدم و بکدر آشتیا مان و عشق اکرم
خون بخورند طریقی عشق اشکاری اگر بنه خانی ایچم که تا کیم کیم کیم کیم کیم
بیز سیکانه روم تا کیم اگر شکایت ایلم که نه کشف کیدم بو وجه و علی جانور اگر
شکایت کیدم بعد ازین است من و زلفت چه زلفت بکار بولون عکله بزم الم
و نکار که زنجیر ای زلفی چو خنیا از بی کام دل و پیرانه روم خسته بویانه که کنگ
از دین کیدم ننگار در مراد صفا زلف و مراد اسرار الیه مراد و در
ایزوی چو جلالش باز اگر که در آنک حجاب کیم ایلم و سگ بولون کورم شجاعت
شکر کیم و زین شکر آن روم سجد شکر ایلم و شکر آن اردن کیم مراد
عجب هوست حصول ایچن اظهار شکر آنو کن بیان در خرم آن روم که حافظ
شکلی و زین خرم و سرور اول وقت که حافظ کیم و زین کیم ایلم ستم شین
از سیک با دوست بگشانه روم دوست مراد همکار دن خانه به سرخوش
کیدم مراد و زین کیم غایب ایلم عشق الهی ایلی باک آشتیا ره اولسن طلب در
رو دست دن مراد و شکر در سلوک دن مراد خانقا **وله الصا**
که چه انشا در زلفش که ای در کارم اگر چه آنک زلفون تم ایتم به عفت
در شادی به چکان چشم کز از آرزوش بیادتم بنور آنک که سوزن کن ایچون
ملوتم زلف دن مراد بو نعت خلعت کونکون اولمت روشن در سینی اگر چه سلوک
عشق خلعت کون دن با که هر حجاب و جموعیت واقع اولدی ایچن خرا آنک که ختم
آنک منزه او سوزن ایچم ختم بطرف حلقه ایچن سوزنی در روم ایچم ختم
بوز یک حرفی سوزن و سرور و سلی ایچم زین جام کیم خون دل عکس

بیز بون عند
منا سوز

خوندار و صد شوی